

- 20. května 1999 – Poslanecká sněmovna neschválila zprávu o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV za rok 1998.** Poslanci zároveň Radu požádali, aby její nová zpráva obsahovala podrobné hodnocení dodržování zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání minimálně celoplošnými rozhlasovými a televizními stanicemi. Nová zpráva má obsahovat také podrobné vyhodnocení řízení o poskytnutí licencí pro vysílání. Například poslanec za ODS Petr Pleva v rozpravě postrádal podrobnější údaje o tom, za jakých podmínek a na základě jakých podkladů Rada rozhodovala o přidělení licence, a to zvláště v případě celoplošných rozhlasových stanic.
- 13. srpna 1999 – Na členy Rady bylo podáno trestní oznámení, že brali úplatky. Oznámení se ukázalo jako falešné.** Podle falza bralo úplatky pět členů Rady. Místopředsedkyně Rady Zdena Hůlová, která patřila do pětice „obviněných“, dala podvrh do souvislosti se spory kolem TV Nova: „V souvislosti s tím, co se děje na televizním políčku, tak bych byla nakloněna myšlence, že to může být pokus o ovlivnění a provokaci. Ale tak úplně příjemný pocit to není,“ dodala Hůlová.
- 30. září 1999 – Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky prozatím neschválila dodatek k výroční zprávě Rady ČR pro RTV za rok 1998.** Komise jednání o tomto bodu přerušila a Rada by podle názorů poslanců měla dodatek doplnit o některé další údaje. (Viz následující datum.)
- 9. prosince 1999 – Poslanecká sněmovna přerušila projednávání dodatku k výroční zprávě Rady ČR pro RTV za rok 1998.** Sněmovna zprávu v květnu již jednou odmítla (viz 20. 5. 1999), a pokud by to udělala podruhé, mohla by Radu odvolat. Jednání, které mohlo vyústit až v odvolání Rady, se ale chtěli poslanci vyhnout. „Rada má před sebou v příštích dnech a týdnech závažná rozhodování, mimo jiné například o změně majetkových poměrů ve společnosti CET 21, vlastníci licenci na vysílání TV Nova. Kdyby Rada byla odvolána, nemohla by konat podle zákona,“ citovala ČTK poslance a člena mediální komise Vladimíra Mlynáře. Sněmovna rozhodla, že dodatek k výroční zprávě Rady za rok 1998 znovu projednají stálá komise pro sdělovací prostředky a sněmovní výbor pro kulturu. (Viz 12. 1. 2000.)

2000

- 12. ledna 2000 – Sněmovní výbor pro kulturu doporučil jednomyslně Poslanecké sněmovně, aby vzala na vědomí dodatek k výroční zprávě Rady ČR pro RTV za rok 1998.**
- 14. ledna 2000 – Na členství v Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání rezignoval Jan Levíček, napsaly Lidové noviny.** „Důvody, které mě k tomu vedly, nechci zatím nijak komentovat,“ řekl Levíček listu. Mluvčí Rady Helena Havlíková Lidovým novinám potvrdila, že Rada již abdikáční dopis obdržela: „Pan Levíček své důvody k odstoupení v dopise nijak blíže neuvádí.“ V rozhovoru pro ČTK Jan Levíček konstatoval, že odchází z Rady kvůli nespokojenosti s jejím fungováním. Rezignační dopis zaslal odstoupující člen Rady předsedovi Poslanecké sněmovny Václavu Klausovi. Jan Levíček byl členem Rady od 1. dubna 1999. (Podle výroční zprávy Rady ČR pro RTV za rok 1999 dostala Rada rezignační dopis Jana Levíčka 11. ledna 2000.)

A3 – RÁDIO ALFA – chronologický přehled

Rádio Alfa bylo v novodobé historii českého rozhlasového vysílání první soukromou celoplošnou stanicí. Alfa začala vysílat 13. září 1993. 9. června 1998 však Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání neprodloužila provozovatelé Rádía Alfa licenci k vysílání. Po téměř šesti letech přestalo Rádio Alfa vysílat 24. února 1999 – a to přesně o půlnoci.

1993

9. ledna 1993 – Rada ČR pro RTV vyhlásila řízení pro udělení licencí na dva celoplošné rozhlasové vysílací okruhy v pásmu VKV II. Uzávěrku žádostí stanovila na 25. ledna ve 12.00 hodin. Příslušné formuláře, podrobnosti a technická kritéria mohli žadatelé obdržet v sídle Úřadu Rady v Praze 2, Vinohradská 40.

19. února 1993 – Rada ukončila předběžné pohovory s žadateli o celoplošnou rozhlasovou licenci v pásmu VKV II.

22.–24. února 1993 – Uskutečnila se veřejná slyšení žadatelů o vysílání v pásmu FM (VKV II). Před Radu předstoupilo patnáct z celkem osmnácti přihlášených zájemců o celoplošné rozhlasové vysílání. Mezi žadateli byli agentura T.R.S., Bonton, Cobra, Czech Australian Broadcasting, R. G. – Evropa 1, Radio MAMA, Kaskol, Jan Einhorn, Hallo, World!, Radio Collegium, Radio Kiss, Radio VOX, Radio CS 1, Radio R.I.O., Společnost pro rozvoj nezávislého rozhlasového vysílání, společnost Euro 1, Petr Ševčík a Milan Vacek. Licenci může Rada udělit pouze dvěma z nich.

24. února 1993 – Rada hlasováním rozhodla o přidělení dvou licencí na celoplošné rozhlasové vysílání v pásmu VKV II. První získali předkladatelé projektu zpravodajsko-publicistického Rádía Alfa – společnost s ručením omezeným Kaskol (z devíti členů Rady hlasovalo pro tento projekt sedm, jeden se hlasování zdržel a jeden byl proti). Druhou licenci obdržela akciová společnost R. G. Evropa 1, tvořená společnostmi Evropa 2, Rádio Golem a Česká pojišťovna na projekt rodinného rádia Frekvence 1 (pro tento projekt hlasovalo všech devět členů Rady).

přelom února a března 1993 – Někteří neúspěšní žadatelé o licenci na celoplošné vysílání v pásmu VKV II kritizují Radu za udělení licencí Rádíu Alfa a Frekvenci 1. Rozhodování Rady podle nich nebylo transparentní. Například 6. března 1993 vydal tiskové prohlášení Milan Rožtok ze Společnosti pro rozvoj nezávislého rozhlasového vysílání. V prohlášení se píše, že předseda Rady Daniel Korte převádí jakoukoli diskusi o udělení licencí do emotivní roviny a snaží se ji prezentovat jako útok na Radu samotnou, čímž vyvolává dojem, že je na ni opětovně vyvíjen politický nátlak. Společnost zároveň vyzvala Daniela Korteho, aby předložil argumenty, které by vysvětlily, proč Rada přidělila 24. února licence právě Rádíu Alfa a Frekvenci 1. V následné reakci (rozhovor pro ČTK) předseda Rady D. Korte připomněl, že Rada je kolektivní orgán, který o přidělení licencí rozhodl hlasováním. Členové Rady se podle něj shodli, že jeden z držitelů by měl provozovat stanici zpravodajsko-publicistickou a druhý zábavní stanici rodinného typu. V prvním případě byly představy členů Rady splněny u dvou uchazečů o licenci a ve druhém případě u pěti kandidátů. Z nich pak byli vybráni jako držitelé licencí ti uchazeči, kteří přišli s novými typy pořadů a s novým přístupem k vysílání, větším podílem aktuálních informací apod. Předseda Rady ve svém stanovisku zdůraznil, že podle zákona není na licenci právní nárok, a Rada tedy nemusí uvádět důvody nepřidělení licence.

9. března 1993 – Rozhodnutí Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení dvou licencí na celoplošné rozhlasové vysílání v pásmu VKV II nabylo právní moci.

26. června 1993 – Byla založena servisní organizace Rádio Alfa, a. s., která zajišťovala vysílání stanice. Podle jednatele společnost Kaskol, držitele licence Václava Kasíka vznikla tato servisní organizace se souhlasem Rady ČR pro RTV.

13. září 1993 – Poprvé se z rozhlasového éteru ozývá znělka Rádía Alfa. Šéfredaktor stanice Josef Havel v rozhovoru pro ČTK z 31. srpna 1993 konstatuje, že Rádio Alfa chce konkurovat veřejno-právnímu Radiožurnálu a Praze. Vysílání Alfy začíná ze dvanácti vysílačů a signál pokrývá 81 procent území České republiky.

21. prosince 1993 – Rádio Alfa slaví sto dní svého vysílání. Jeho ředitel Ivan Hoffmann vyjadřuje radost nad tím, že Alfa má podle průzkumů poslechovost srovnatelnou se Svobodnou Evropou. Programový ředitel Josef Havel uvedl pro ČTK, že vysílání Alfy se snaží navázat na nejlepší tradice české žurnalistiky a spolupracuje s nejdůležitějšími světovými agenturami.

1994

- 6. března 1994 – Rádio Alfa začíná vysílat pořad „Alfa Gól“, který měl v éteru nahradit pořad veřejnoprávního rozhlasu „S mikrofonem za kopanou“.** Rádio Alfa totiž v únoru 1994 podepsalo exkluzivní smlouvu se společností STES, výhradním marketinkovým zástupcem Českomoravského fotbalového svazu, na přímé rozhlasové přenosy z první ligy.
- 9. března 1994 – Rádio Alfa a společnost STES zvažují podání žaloby na Český rozhlas.** Důvodem je pořad ČRo „S mikrofonem za kopanou“ – rozhlasový proud přímých vstupů z první fotbalové ligy. Český rozhlas podle Rádía Alfa nemá na tento pořad smlouvu, protože společnost STES, přenechala práva Rádiu Alfa. Nakonec k podání žaloby nedošlo.
- 23. června 1994 – Zveřejněn oficiální průzkum sledovanosti rozhlasových stanic „Media projekt '94“.** Základní výsledky z února až dubna 1994 dokazují, že Rádio Alfa obsadilo čtvrtou příčku s pětiprocentní poslechovatostí. Nejposlouchanějšími stanicemi v České republice jsou okruhy ČRo 1 – Radiožurnál a ČRo 2 – Praha. Třetí nejposlouchanější stanicí v České republice je Frekvence 1 s poslechovatostí 9,3 %.
- 24. září 1994 – Rádio Alfa oslavilo své první narozeniny.** Svůj zrod si Rádio Alfa připomnělo velkolepou akcí v Českém Krumlově.
- 22. listopadu 1994 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní nepovolila společnosti Central European Media Enterprises Group (CME), majoritnímu vlastníku TV Nova, majetkovou účast v Rádiu Alfa, a. s.** Zamítnutí žádosti odůvodnila tím, že propojení dvou celoplošných provozovatelů vysílání (Novy a Alfy) považuje za možné ohrožení hospodářské soutěže v oblasti elektronických médií.

1995

- 2. dubna 1995 – Bermudská společnost Central European Media Enterprises Group (CME) potvrzuje, že investičně vstoupila do Rádía Alfa, a. s.** Finanční ředitel CME Leonard Fertig odmítl zveřejnit výši zmíněné investice.
- 14. dubna 1995 – Předseda představenstva Rádía Alfa, a. s., Václav Kasík popírá zprávu, že se společnost CME stala společníkem této rozhlasové stanice.** Václav Kasík nepotvrdil účelové navýšení kapitálu CME v Rádiu Alfa, a. s.
- 4. května 1995 – Zveřejněny výsledky Mediaprojektů za měsíce leden až březen 94. Rádio Alfa si udrželo na rozhlasovém trhu čtvrtou pozici s pětiprocentní poslechovatostí.** První místo obhájil ČRo 1 – Radiožurnál (18 %). Druhou nejposlouchanější stanicí v republice se stává Frekvence 1 s poslechovatostí 13 %. Druhý okruh veřejnoprávního rozhlasu – stanice Praha – sestoupil na třetí příčku s poslechovatostí 11 %.
- 30. srpna 1995 – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání na tiskové konferenci oznamuje, že zaslala Rádiu Alfa upozornění na odklon od licenčních podmínek.** Rádio Alfa dostalo termín k nápravě a návratu k původnímu zpravodajsko-publicistickému formátu – 30. září 1995.
- 1. října 1995 – Své vysílání zahajuje Rádio Nová Alfa.** Ředitel TV Nova Vladimír Železný označil Novou Alfou za sesterskou rozhlasovou stanicí TV Nova. Podle něj poskytla jeho televize „spřátelenému“ rádiu na leasing generálního ředitele Richarda Medka. Nový mediální subjekt vzniká podle Medka na základě starého Rádía Alfa.
- 2. října 1995 – Akcionáři rádía Frekvence 1 vyjadřují znepokojení v souvislosti se vznikem sesterské rozhlasové stanice Nová Alfa propojené s TV Nova.** Ředitel programu Frekvence 1 Michel Fleischmann dodává, že jde o porušení konkurenčního boje hospodářské soutěže.
- 4. října 1995 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se schází se zástupci rádía Nová Alfa.** Členové Rady vyjadřují „nespokojenost a zneklidnění“ nad tím, že držitel licence k vysílání – společnost Kaskol – provedl změny programové skladby a změnu názvu bez jejího souhlasu.
- 4. října 1995 – Ředitel marketingu TV Nova Radek Bajgar odmítá mediální kampaň proti spolupráci TV Nova a Rádía Nová Alfa.** Podle něj ji vedou konkurenti obou stanic. Ředitel TV Nova Vladimír Železný pro změnu konstatuje: „Rada může vyjadřovat rozpaky nebo zneklidnění nad situací kolem Rádía Nová Alfa, ale nemá proč, protože de facto ke změně profilu programové skladby rádía nedošlo.“

3. července 1997 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyhlásila licenční řízení na udělení licencí k provozování celoplošného vysílání na dvou sítích VKV II, využívaných nyní rádii Alfa a Frekvence 1. Oběma provozovatelům uvedených stanic končí jejich licence v únoru 1999. Může jim být však obnovena – a to na základě licenčního řízení. Uzávěrka pro podání žádostí o udělení celoplošných licencí je 31. března 1998 ve 12.00 hodin. (Další podrobnosti viz chronologický přehled Rada ČR pro RTV.)

28. listopadu 1997 – Předseda Rady ČR pro RTV Josef Josefík oznamuje, že Rada zastavila několikaměsíční správní řízení o odnětí licence Rádiu Alfa. Společnost Kaskol, majitel licence na vysílání Rádía Alfa, podala podle Josefíka žádost o změnu licence spočívající v povolení programových změn. Žádost Kaskol zdůvodnil zejména zastaralostí původního projektu a posluchačskými preferencemi. „Uvedené důvody Rada zčásti akceptovala, trvala nicméně na tom, aby určitá vazba s původním projektem platila i nadále,“ řekl ČTK předseda Josefík s tím, že po několikaměsíčním jednání byly závazky stanice částečně liberalizovány, zároveň však „zůstává zachován akcent na mluvené slovo“.

1998

7. ledna 1998 – Rádio Alfa postihla největší technická závada v jeho historii. Stanice se na dvě hodiny odmlčela kvůli poruše na součásti satelitního vysílače, který je umístěn přímo v budově rozhlasové stanice.

26. ledna 1998 – Pořad Rádía Alfa „Červené uši“ získal na sklonku roku 1997 stříbrnou medaili v kategorii Best Radio Program na mezinárodní přehlídce ve Washingtonu. Stalo se tak v konkurenci 32 pořadů z rádií celého světa. Zlatou medaili získal snímek BBC. Informoval o tom Týdeník Rozhlas. V pořadu Červené uši odborníci odpovídají na dotazy posluchačů. Hlavní zásluhu na oblíbě pořadu u českých posluchačů má jeho pravidelný host – sexuolog Radim Uzel (viz Týdeník Rozhlas č. 6/1998, 26. 1. 1998).

5. února 1998 – Poslechovost Rádía Alfa se přibližuje Frekvenci 1. Vyplyvá to z posledních výsledků Mediaprojektu '97. Pozici nejposlouchanější rozhlasové stanice si udržel ČRo 1 – Radiožurnál (1,46 milionu posluchačů). V pořadí druhou Frekvenci 1 si naladí nejraději 837 tisíc a třetí Rádio Alfa 826 tisíc posluchačů.

31. března 1998 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání ukončila příjem žádostí o licenci na celoplošné rozhlasové vysílání na stávajících sítích stanic Alfa a Frekvence 1. Svou žádost o provozování vysílání předložila Radě i společnost Kaskol, provozující Rádio Alfa. Mezi víc než desítkou uchazečů, kteří se přihlásili do příslušného licenčního řízení, nechybí ani Frekvence 1. (Další podrobnosti viz 31. 3. 1998 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)

3. června 1998 – Před Radou ČR pro RTV se konala veřejná slyšení uchazečů o celoplošné rozhlasové vysílání na dvou sítích VKV II, na nichž vysílají rádia Alfa a Frekvence 1. Před Radu předstoupil i ředitel společnosti Kaskol Václav Kasík s projektem Rádía Alfa. Podle slov Kasíka jde o ekonomicky vyvážený projekt s rovnovážným poměrem publicistiky a zpravodajství, který pružně reaguje na preference posluchačů. Zásadní rozdíl oproti původnímu projektu, na jehož základě získala společnost před šesti lety licenci, je v tom, že původní projekt sestával z jednotlivých pořadů, kdežto dnešní preferuje kontinuální proud, obsahově proměnlivý podle přání posluchačů. Cílovou skupinou Rádía Alfa mají být posluchači ve věku 30 až 39 let. (Viz chronologický přehled Rada ČR pro RTV.)

9. června 1998 – Rádio Alfa bude vysílat nejdéle do února '99. Rozhodla o tom Rada ČR pro RTV. Na svém zasedání ve Znojmě Rada přidělila dvě licence na provozování celoplošného rozhlasového vysílání v České republice. Rada se tak definitivně rozhodla, že provozovateli Alfy příslušnou licenci na další období neudělí, naopak ji přidělila společnosti Londa, která přišla s novým projektem Rádía Impuls. Na rozdíl od Rádía Alfa bude na základě rozhodnutí Rady i v dalším období vysílat Frekvence 1, která získala druhou licenci. (Další podrobnosti viz 9. 6. 1998 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)

12. června 1998 – Rádiu Alfa nebyla prodloužena licence na vysílání kvůli kapitálovému propojení této rozhlasové stanice s televizí Nova. Na tiskové konferenci to oznámil generální ředitel Rádía Alfa Václav Kasík. „To je podle mého soudu hlavní důvod. Majoritní akcionář společnosti Rádio Alfa, a. s., je stejný jako majoritní vlastník v televizi Nova. Neudělením licence je rádio víceméně potrestáno za minulé problémy s Radou, které však podle mého mínění byly zástupné a vyprovokované konkurencí,“ uvedl Kasík doslova. Šéfredaktor zpravodajství a publicistiky Rádía Alfa Karel Zajíc na tiskové konferenci prohlásil, že vedení stanice bylo rozhodnutím Rady zaskočeno a překvapeno. „Pokud to dovolí finanční prostředky, vydržíme s vysíláním Rádía Alfa do 23. února 1999, zatím nehodláme opustit mediální prostor,“ zdůraznil Zajíc. Ředitel Rádía Alfa Václav Kasík dodal, že se ještě pokusí hledat možnost, jak vysílat dál i po příštím únoru s tím, že se ale nedomnívá, že má rádio příliš šancí verdikt rady změnit.

- 12. června 1998 – Předseda Rady ČR pro RTV Josef Josefík odmítl slova vedení Rádía Alfa, že stanice nedostala licenci kvůli kapitálovému propojení s televizí Nova.** „Nebylo to o kapitálové účasti, ale o dodržování zákonných pravidel pro vysílání,“ zdůraznil předseda Rady Josef Josefík.
- 12. října 1998 – Rádio Alfa přerušilo v pravé poledne na minutu své vysílání.** Stalo se tak na znamení solidarity s osudem pražského Rádía Rokko, které po odebrání licence Radou ČR pro RTV ukončilo 5. října 1998 své vysílání. Rada odebrala licenci rádiu Rokko již v únoru 1997. A to proto, že stanice začala vysílat až po 180 dnech od získání licence a navíc pouze zkušební program. Držitel licence, společnost Medes, se sice odvolal k soudu, ten však v polovině září '98 rozhodnutí Rady potvrdil.
- 14. října 1998 – Generální ředitel Rádía Alfa Václav Kasík v týdeníku Strategie News vyvrací dohady, podle nichž Alfa již zanikla, vysílá z automatu a její pracoviště již téměř neexistuje.** Kasík míní, že jsou to „jen fámy šířené konkurencí, jejíž podlost byla i příčinou smrti stanice“. Vzhledem k tomu, že udělení dvou licencí na celoplošné vysílání probíhá v České republice podle nejasných stanov (o posuzování kvality a uskutečnitelnosti projektu nemůže být ani řeč) a licenční podmínky prakticky neexistují, domnívá se Václav Kasík, že rozhodnutí Rady bylo ovlivněno dlouhodobou a cílevědomou kampaní konkurence, která nyní dosáhla svého. „Rozšiřování nepravdivých a smyšlených informací o tom, že Alfa nevysílá živě, je toho jen dalším důkazem. Stanice, která byla Radou systematicky a dlouhodobě poškozována po celou dobu jejího celoplošného vysílání, nyní dokázala, že je ekonomicky soběstačná a splňuje všechny parametry celoplošného vysílání. Proto považují další snahy konkurence o pošpinění Alfy nejen za zbytečné, ale i neoprávněné,“ uvedl pro týdeník Strategie News Václav Kasík. „Stanice vysílá živě dál, funguje a fungovat bude až do konce února s programem, jímž získala uši statisíců posluchačů.“
- 9. prosince 1998 – Poslanec Unie svobody Ladislav Korbel zpochybňuje neudělení licence Rádiu Alfa.** Ve svém prohlášení uvádí, že se mu nelíbí červnové rozhodnutí Rady ČR pro RTV, kterým regulační orgán neprodloužil platnost licence pro vysílání Rádía Alfa. „Mám vážné pochybnosti o objektivním a odborném rozhodnutí Rady,“ napsal Korbel v dopise, který podle svých slov hodlá zaslat sněmovní komisi pro sdělovací prostředky a všem poslancům a senátorům. Ve věci Rádía Alfa se podle Korbela na něj obrátila řada občanů. Svou nespokojenost s rozhodnutím Rady v tomto případě podle poslance dávají najevo i další zákonodárci. Korbel se v této souvislosti obrací na sněmovní mediální komisi pro sdělovací prostředky s řadou otázek, z nichž vyplývá, že o rozhodnutí Rady v případě Rádía Alfa pochybuje.

1999

- konec ledna '99 – Rada ČR pro RTV zveřejnila tiskovou zprávu týkající se konce vysílání Rádía Alfa.** Podle zprávy Rady se Rádio Alfa ve svém vysílání po několik měsíců intenzivně snažilo ovlivnit své posluchače tak, aby posílali Radě dopisy se žádostí o pokračování vysílání Rádía Alfa. „Ohlasem této silně emotivně, až manipulačně laděné akce bylo 130 dopisů a několik telefonátů, z nichž byla část velmi vulgárních, část anonymních, někteří posluchači poslali dopisů několik,“ stálo v prohlášení Rady. „V případě Kaskolu nemohla Rada hodnotit pouze poslední rok vysílání, ale celou dobu provozování licence. Rádio Alfa si v ambiciózním projektu v roce 1993 zvolilo zpravodajsko-publicistický formát vysílání, který se stal součástí závazných podmínek licence. Kaskol pak opakovaně porušoval zákon o vysílání a licenční podmínky především Radou nepovolenými změnami programové skladby (odklon od původního projektu zaměřením na hudebně zábavný typ vysílání), které stanici neoprávněně zvýhodňovaly na trhu, dále též mj. neoprávněnou změnou názvu stanice (Nová Alfa). V případech, kdy Kaskol podal proti rozhodnutí Rady oprávněný prostředek k soudu, soud rozhodnutí Rady potvrdil. Rada též nesouhlasila s propojením celoplošné rozhlasové stanice Alfa s celoplošnou televizí Nova. Rada je povinna dohlížet na dodržování zákona o vysílání, a pokud by tolerovala jeho vážná porušení, nemohla by požadovat dodržování zákona ani u ostatních provozovatelů.“
- 23. února 1999 – Vedení Rádía Alfa na tiskové konferenci oznámilo, že po téměř šesti letech přestane ve středu 24. února o půlnoci Rádio Alfa vysílat.** „Jsme sice zatrpklí, ale necítíme se být poraženi,“ řekl novinářům generální ředitel Rádía Alfa Václav Kasík, který také poděkoval všem posluchačům za přízeň. Dodal, že se do budoucna bude snažit získat některou z licencí na regionální vysílání. Alfou si podle ředitele Kasíka naladilo denně zhruba 850 tisíc občanů. Vysílala z devíti vysílačů s dosahem 88 procent území a 92 procent obyvatel.
- 24. února 1999 – Po téměř šesti letech přestalo přesně o půlnoci vysílat Rádio Alfa.** Rádiu vypršela šestiletá licence, kterou tehdy jako jedna z prvních soukromých stanic v České republice získala od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Na téže frekvenci začala působit nová stanice Rádio Impuls společnosti Londa, které Rada udělila licenci v létě 1998. (Viz 24. 2. 1999 chronologický přehled Rádio Impuls.)

A4 – RÁDIO ECHO – chronologický přehled

Rádío Echo bylo první soukromou celoplošnou rozhlasovou stanicí, která vysílala na středních vlnách. Znělka stanice se z éteru ozvala poprvé 15. července 1994 ve 20.00 hodin. Po několika měsících vysílání se Rádío Echo dostalo do finančních potíží. Po bankrotu stanice Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání 8. listopadu 1995 definitivně rozhodla o odnětí licence pro vysílání Rádía Echo.

1994

- 21.–22. března 1994** – Uskutečnila se veřejná slyšení žadatelů o vysílání na středních vlnách. Před Radu předstoupilo pět zájemců o privatizaci středovlnné sítě. Mezi uchazeči o licenci na vysílání byly Rádío Echo, Rádío Lion, Rádío Vox, společnost Touch Point Radio se záměrem vytvořit křesťanské rádio a akciová společnost Valc.
- 15. dubna 1994** – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání na svém zasedání udělila licenci pro celoplošné rozhlasové vysílání na středních vlnách společnosti Rádío Echo. Při veřejném slyšení žadatelů zástupci Rádía Echo slíbili, že poměr hudby k mluvenému slovu bude jedna ku jedné. Jednatel společnosti Karel Navrátil prohlásil, že program rádia se bude orientovat na regiony a vytvoří tak „komunikační most mezi centry a venkovem“. Stanice se chce obracet ke střední a starší generaci posluchačů a její vysílání bude vycházet z potřeb posluchačů a důraz bude klást na „pozitivní interpretaci a vnímání světa, které život usnadňují“. Projekt Rádía Echo obsahoval zpravodajství s komentáři a poznámkami, za využití servisu ČTK, a vysílání například pro školáky za využití archivu vydavatelství Supraphon. Zmíněné vydavatelství bylo jedním ze společníků stanice – a to patnáctiprocentním. Přes tento podíl se do Rádía Echo dostal i nový majitel Supraphonu – společnost Bonton.
- 19. dubna 1994** – Stálá parlamentní komise pro sdělovací prostředky doporučila Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, aby přerušila správní řízení ve věci privatizace tzv. druhé středovlnné sítě Českého rozhlasu. Stalo se tak na návrh předsedy komise Jana Kasala (KDU–ČSL). Mnozí členové parlamentního orgánu kritizovali Radu, že udělila licenci Rádíu Echo a připravila tak veřejnoprávní rozhlas o druhou středovlnnou síť.
- 19. dubna 1994** – Předseda vlády ČR Václav Klaus v rozhovoru pro Český rozhlas kritizoval rozhodnutí Rady o privatizaci středovlnné sítě Českého rozhlasu a udělení licence Rádíu Echo. „Je to výsledek, který mě děsí a jenom naznačuje všechny mé pochyby o smyslu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Víím, že za tato slova budu peskován ve sdělovacích prostředcích, ale je to absurdní. Střední vlny byly pořád základem pro mnoho lidí. Moje devětasedmdesátiletá maminka tím pádem ztrácí rádio, protože dnešní velmi krátké vlny na svém přijímači nemá a je zvyklá už padesát nebo sedmdesát let poslouchat na středních vlnách. Myslím, že mnoha lidem dá práci, aby se vůbec naučili poslouchat jinde. Je to zlý krok a velmi se na něj mračím. Všem posluchačům bych chtěl opakovat, že Rada nepodléhá vládě. Vláda nemá sebemenší šanci do toho zasáhnout. Rada podléhá přímo parlamentu, a nevím, jestli ji parlament přímo řídí,“ uvedl premiér a předseda ODS Václav Klaus (viz Týdeník Rozhlas 19/1994).
- 21. dubna 1994** – Představitelé Rádía Echo vydali prohlášení pro tisk. V něm se ohrazují proti zpochybnování zákonného udělení licence v pásmu středních vln. Karel Navrátil a Petr Havel ve svém stanovisku nevidí jediný důvod, proč by například nemohli nejméně srovnatelně plnit zpravodajskou zdrojů jako dosavadní provozovatel těchto frekvencí – tedy Český rozhlas. V prohlášení se ještě píše, že cílem Rádía Echo není a nebude konfrontace s Českým rozhlasem ani s jinými rozhlasovými médii. Naopak, v oblasti regionálních stanic se přímo počítá se spoluprací. V některých pasážích je posobu jeho naplnění.
- 26. dubna 1994** – Na mimořádné tiskové konferenci odmítli představitelé Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání kritiku politiků a novinářů, která provází rozhodnutí regulačního orgánu privatizovat druhou středovlnnou síť. Místopředseda Rady Josef Josefík konstatoval, že jednu ze dvou středovlnných sítí, na které dosud vysílal Český rozhlas, odebral veřejnoprávnímu rozhlasu zákon č. 36/1993 Sb. „Tento zákon přidělil Českému rozhlasu pouze jednu středovlnnou síť. Od té doby měl rozhlas druhou síť nad rámec zákona pouze propůjčenou, a to do 30. září 1994,“ uvedl místopředseda Rady.